

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:44

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er ingen tvivl om, at vi i øjeblikket rammes af den internationale økonomiske krise, og at den vil påvirke dansk økonomi og ledighed i den kommende tid. Det er meget svært at spå om, hvor omfattende krisen bliver, og dermed også om, hvad konsekvenserne bliver i detaljer. Mig bekendt har vismændene ikke undervurderet nedturen, men det skal jeg ikke afgøre. Jeg kan bare sige, at vismændenes prognose ikke i sig selv er afgørende for regeringens politik. Regeringen tager bestik af mange prognoser, og vi udarbejder i øvrigt også selv vore egne prognoser. Selv om der selvfølgelig er usikkerhed om, hvor omfattende krisen bliver, vil jeg gerne pointere, at regeringen tager den økonomiske krise meget alvorligt, og vi har allerede taget fat på problemet.

Et af de store problemer er, at bankerne i lyset af den store usikkerhed og de store tab har strammet til på kreditterne og ikke låner ud, heller ikke til sunde og veldrevne projekter. Derfor har vi jo netop i Folketinget med bankpakke II bevilget 100 mia. kr. til øget likviditet for bankerne og realkreditinstitutterne.

Samtidig er det vigtigt, at der stadig er efterspørgsel i samfundet, da det er med til at holde beskæftigelsen i gang. Netop nu indfases den anden og største del af skattepakken fra 2008, nemlig den del, der er målrettet mellem- og lavindkomsterne. Det øger købekraften i samfundet og dermed også efterspørgslen efter arbejdskraft. Og vi skal videre ad den vej.

Kl. 17:46

Leif Lahn Jensen (S):

Vi spurgte også ind til det her problem i sidste uge – vi spurgte både velfærdsministeren, finansministeren og beskæftigelsesministeren – og der fik vi også at vide, at det var et spørgsmål om at vente. Man skulle ikke foretage sig noget nu. Det var et spørgsmål om timing og tidspunkt. I sidste uge sagde velfærdsministeren, at man blev rådgivet af de her vismænd, som mener, at man skal vente. Begrundelsen var, at der stadig væk var alvorlig mangel på arbejdskraft i andre dele af erhvervslivet. Nu vil regeringen så også lytte til virksomhederne og først derefter komme med et bud på, hvad der kan gøres. I oppositionen så vi allerede det her i efteråret, men nej, dengang ville man ikke gøre noget. Nu

kommer fagbevægelsen med tal, som ikke ser gode ud, vi ser hver eneste dag fyringer på fyringer på fyringer, og erhvervslivet, økonomer og professorer og mange andre siger, at der skal ske noget nu, inden det går galt.

Jeg har to klokkeklare spørgsmål: Hvad er det, regeringens vismænd skal sige, før regeringen gør noget? Hvad er det, virksomhederne skal sige, som regeringen ikke kan se hver dag, før regeringen gør noget?

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:47

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg så sige lidt om, hvad det er, vi gør. Nu kom Skattekommissionen med sit udspil forleden dag, og på den baggrund skal vi så i gang med at forhandle om en kommende skatteform. Her er det også naturligt at diskutere behovet for at fremrykke yderligere offentlige investeringer. Som udgangspunkt er vi allerede godt rustet med en finanspolitik, der er en af de mest lempelige i EU i år. Det betyder, at der allerede er bevilget et offentligt merforbrug, som vil stimulere økonomien til vækst.

Nogle sektorer rammes hårdere end andre af den stigende ledighed. Det gælder bl.a., som vi har været inde på flere gange her i dag, bygge- og anlægsbranchen. Den vil bl.a. få glæde af den investeringsaftale, som netop er indgået, om den fremtidige infrastruktur. Her investerer vi over en årrække omkring 94 mia. kr., og for at hjælpe konjunkturerne i gang har vi oven i købet fremrykket investeringer for 5 mia. kr. til 2009 og 2010. Samtidig er der indgået en aftale om yderligere investeringer i sygehuse på 10-15 mia. kr. i de kommende år. Så regeringen er i gang med at stimulere økonomien.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:49

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jo ret interessant, for jeg har flere gange i dag hørt, at flere ministre siger, at det er et spørgsmål om at vente, og nu siger beskæftigelsesministeren, at man er i gang. Jeg ved ikke lige, hvem jeg skal tro mest på.

Regeringens vismænds begrundelse for det her var, at man skulle vente, til arbejdsløsheden kom op på 100.000, og det ville ske i slutningen af 2009. Nu viser det sig jo, at nedturen er langt